

რედაქცია

საქართველოს პრესის განყოფილება... რედაქცია... მისამართი... ტელეგრაფული მისამართი...

დროება

გაგონის ყოველ-ღვე მორაბაბის გარდა

შპსი განცხადებისა

დავით აღმაშენებლის ქ. 1 კმ., სასაბჭოო... განცხადება... მისამართი...

რუსის თვის ხელის-მოწერა.

ზირველის სექტემბრიდან ამ 1882 წლის დამლევაძინ

„დროება“

ღირს გავსაენით 4 (ოთხი) მანეთი

ხელის-მოწერა მიიღება: ტფილისში — გალაკისის პრესბუქტზე, თ. აგ. კ. მისამართი... ტელეგრაფული მისამართი: Тифлисъ, редакция „Дროэба“.

ტელეგრაფი

საქართველოს ტელეგრაფული სააგენტოს... ტელეგრაფული მისამართი... ტელეგრაფული მისამართი...

მეოთხესი	— — —	90—25 1/2
მეხუთესი	— — —	90—12
აღმოსავლეთის პირველი	— — —	89—87
აღმოსავლეთის მეორე	— — —	89—87
აღმოსავლეთის მესამე	— — —	89—87
მ.კ.რ., 1/2 იმპერიული	— — —	8—7 1/2
შინაგანის 5% სესხის ბილეთები:		
პირველი სესხის	— — —	214 — „
მეორე სესხის	— — —	208 — „
100 მანეთი ღირს:		
ლონდონი	— 24—15	პენსი
ბამბურლი	— 206—25	ცენტი
პარიჟი	— 254—50	სანტიმი
ბერლინი	— — —	პფენიგი

გურია-ბათუმის საქმეები

ბათუმის მხრიდან გვაცნობებენ რამდენსამე ამბავს: უკანასკნელ მმართველობას განკარგულებამ თავისი კარგი მხარე გამოიჩინა და ხალხი დაამშვიდა როგორც გურიაში, აგრეთვე შობულეთში. ამ საქმეში კარგი შრომა მიიღო და გონივრული განკარგულება მოახდინა ბათუმის გუბერნატორმა სმეკალოვმა.

და ჩივილი ისმოდა თუ შურიაში და თუ შობულეთში; ამაზე აგრეთვე ერთი წელიწადია ლაპარაკობდა ჩვენი გაზეთი, აფრთხილებდა ადგილობრივ მზურგეთის მზურის და ბათუმის ოკრუგის მთავრობას, ღონის-ძიება მიეღო ავაზაკობის მოსპობაზე, რომ უკიდურეს განწირულებებში არ ჩაეგდო ხალხი, მაგრამ სანამ დანა ძვალზე არ მივიღა, სანამ თვით მთავარ-მმართველი თავადი ღონდუკოვ-მორსაკოვი ადგილობრივად არ დარწმუნდა და ახალი განკარგულება არ მოახდინა, არც ბატონი მზურგეთის უფროსი ღადიანი და არც ბათუმისა სტეფანოვი არას დასდევდა. მრივეს თითქოს ეძინათ და თავის ვალდებულებას ასრულებას ვალად არა რაცხდნენ. მს ბატონები თავის მოვალეობას პრისტავებზე ავლებდნენ, რომელთაგან ზოგნი იქნება კეთილი სენიდიისანებიც იყვნენ, მაგრამ საკმაო ღონისძიება არა ჰქონდათ.

შენი მტერი იქნებოდა, რაც მოხდებოდა, ამ უკანასკნელი მთავრობის განკარგულების ასრულება რომ იმათთვის მიეწოდო ბათუმის გუბერნატორს სმეკალოვსა და თითონ არ ეკისრნა. დარწმუნებული უნდა ვიყნეთ, რომ ვერც ბატ. ღადიანი და ვერც სტეფანოვი საქმეს არ გააკეთებდნენ; არც-დარეგდნენ და ხალხს ერთ უბედურებაში მიაღწევინებდნენ.

შოველ პატივისცემასთან და მადლობასთან ერთად გენერალ სმეკალოვისადმი კარგის განკარგულებისათვის და ხალხის დამშვიდებისათვის, არ შეგვიძლია დაეჭვებოდეთ ერთს საქმეში: შენ ბატონი და მე ყმა, — უპასუხა მეცხვარემ, მოხდა ქული და ჩაუგდო ბირგოლას ცხენს ფეხებში.

— ჩამოხე და ნახამ — ვიცით სტუმრის დახვედრა თუ არა.

ამ სიტყვებთან ერთად იმან ერთი ხელი გაავლო ბირგოლას ცხენის ფეხს და მეორე უხანგს მოჰკიდა, როდესაც სტუმარი ჩამოხტა, მწვესი გაუბრუნდა იქ მყოფს ერთს მეცხვარეს:

— ბასწი თოღშია (შავა) დოლაქედლია რომაა, ჩამოიყვანე, დაჰკალ და ჩაყრეთ. მტვერც ცეცხლი გაანთეთ ჩქარა! — მიუბრუნდა მეორე მწვესს.

— მოდით თქვენი ჭირიმეთ, მოდით! — შატიყებოდა სარქალი სტუმრებს, რომლებიც ამ ჟამად ცხენებიდან ჩამოხტნენ.

შველანი დახდნენ და დიდი ხნის აღმა სიარულისაგან დაღალული მუხლები დასვენეს. ზოგნიც წამოწვივნენ მწვეანე მინდორზე და დაუსტებულნი:

მეზე, რომ ბატონი სტეფანოვის და ღადიანის როლი გათავებულად უნდა ჩაითვალოს, ამიტომ უსარგებლოა, მათი თან ყოლა, როდესაც გენერალი სმეკალოვი სოფლებში დაიარება. ბევრს მოსახსენებელი სიტყვა რომ ჰქონდეს, ვერ გაბედავს მათ წინააღმდეგ სათქმელსა, იმათის მორიდებით.

საზოგადოდ უკანასკნელი განკარგულება მმართველობისა ამ ორ ბატონ უფროსების უთაურობისა, უძლურებისა და უმხნეობისაგან წარმოსდგა. უხადია, რომ ეს ორნივე თავიანთ ადგილას უადგილონი არიან; ამათ ხალხის თვალში აღარა აქვთ მნიშვნელობა მეტადრე, როდესაც მათს მოქმედებას აღარებს გენერალ სმეკალოვის მხნეობასა. ამ უკანასკნელის მოქმედებამ დარწმუნა ხალხი, რომ ბეჯითი მოსაზრება და სურვილი თუ აქვს ხალხის დამშვიდებისა რომელსამე მთავრობის კაცსა, მალე შეიძლება ამის მოხერხებასა.

რა უბედურება ტრიალებდა ამ უკანასკნელ წლებში, ეს ყველამ იცის. შარშან წინ ბათუმის ოკრუგში და მეტადრე შობულეთის მხარეს ავაზაკობა გაძლიერდა, ამასთანავე შურიაში. შობულეთლები სიხონდნენ, სტიროდნენ, გვიშველეთ რამე, თორემ ვეღარ გავეძლით, ვეღარ დავედებითო. ჩიოდნენ სწორედ ისე, როგორც მთავარ მართებელს შესჩივლეს გურულეებმა. ბატონი სტეფანოვი ამას ყურადღებას არ აქცევდა. ამ ბატონს რაღაც ფეხი აქვს: საცა ფეხი შესდგა, ხალხმა მამა-პაპის მიწა-წყალს თავი

ბათუმის ფელტონი, 12 სექტემბე.

გაგონის-გველელი (მოხრობა) — აქ გამოდი! — რაი გინდა? — შასუხა გაკვირვებულა მწვესმა, რადგანაც არ იცოდა რისთვის მიეწერა ბირგოლას მშობლობით ლაპარაკი. — აქეთ გამოდი და მაშინ გაიგებ! — იცოდა რაი ვითხრა... თუ სტუმრები ვიწვევით, ჩამოხე ცხენიდან, დაეციკლაფეთ, პურს გაჭმევთ მათსტუმრებთ, თუ არა და, ღეთის ბატონობით ვერც რას ვერცხნ.

ბირგოლამ შეხედა მეცხვარეს და მოსულობა შეატყო სახეზედ, რომელიც ალმული ახლიოდა. ბირგოლას სულაც არ უნდოდა მეცხვარის ჩხუბი და იმისი წყენინება, რომელიც „დროებას“ № 108.

მაგრამ როდესაც კაცი უსამართლოდ ძალას მოიპოვებს, მაშინ ამ გვარი ცხოვრება სრულიად აბრიყვებს კაცს და ავიწყებს სხვის პირადობას. არამც თუ წყენინება არ უნდოდა იმას, არამედ დამეგობრებაც — კი ეჭირებოდა მწვესთან და თუ პირველად შეუტია, შეუტია მხოლოდ იმისთვის, რომ ეგონა შეაშინებდა, დაიმორჩილებდა და ამის შემდეგ თავის ყურ-მოჭრილ ყმად გაიხდიდა და რასაც უნდოდა იმას აქნენინებდა; მაგრამ რა მეცხვარის მამაცად დახვედრა ნახა, ხმის და თავისი საქციელის გამოცვლა აშჯობინა.

— მე შენთვის არა მიწყენინებია — რაისთვის ჯავრობ? — შთხრა იმან.

— აი აგრე არა სჯობს ლაპარაკი? — აბრევიტ უპასუხა მწვესმა.

— მე სტუმრად მოვედ, მეგონა მწვესებმა სტუმრის დახვედრა იცით და შენ — კი მეჩხუბები.

— თუ სტუმრად მოხვიდ, აპა ჩემი

ლის, თუ დაზარალებულის თვალეებით ვაცქერდნენ ქაფისგან რძესავით გათეთრებულს მალალი კლდიდგან გადმოჩაქებს წყალს, რომელიც ათას წინწკლებად იქცეოდა, ათას-გვარ ფერადად შესთამაშებდა მზის შუქს და მერე შირის ფარდახტით ნამამდა ბალახს.

რამდენიმე წუთში საკლაფი დაჰკლეს, მოამზადეს გემრიელი სადილი, ისეთი სადილი, რომელიც მხოლოდ მწვესებისაგან მზადდება და იმაზედ უგემრიელესს კაცი ვერაფერსა სჭამს.

შველანი ჩუმად და საჩქაროდ სჭამდნენ, სანამ შიმშილის მოიკლამდნენ, მაგრამ რა შენაყრდნენ, დაიწყეს ლაპარაკი. მასპინძელმა პირველმა დაიწყო.

— ბირგოლაუ!.. შენ უსაქმოდ არ გაიჯებოდი? მხლა გაეძებით, გვითხარ, რაი გინდა?.. თუ „ოხსანის“ გაკეთებას აპირებ, მითხარ და სხვა მწვესებსაც შეეყრი.

დანება. აჭარაში იყო უფროსად და ხალხი ნახევარი აიყარა; ბათუმის ოკრუგში იყო და ისევე იმისთანა ამავე მოხდა: მთელი ოკრუგის ნახევარზე მეტი მცხოვრებელი გადასახლდა ოსმალეთში. უკანასკნელ დროს, მართალია, შობულეთში კეთილ-სინიდიისანი კაცი დანიშნეს უჩანტკის უფროსად, მაგრამ რაღა დროს იყო, სტეფანოვისაგან დანიშნული უფროსის ბაქტუქოვის დროს მოხდენილმა საქმეებმა თავისი მოიქმედეს. ხალხში ისე უყურებდნენ ბაქტუქოვს, როგორც სომეხ მოვაჭრეს.

შაბლესმა მმართველობამ დაბრუნების ნება მისცა გასულ შუაჯივრებს, და ამ უკანასკნელ ხანებში, რა კი შეიტყეს შობულეთში ახალი კეთილი უფროსი დაუნიშნათო, ბევრიც უკან დაბრუნდა. იმედი უნდა გვექონდეს, რომ კიდევაც მეტი დაბრუნდება, მაგრამ სტეფანოვის სახელი მათ აფრთხობს. თვით აჭარაშიაც ასე იყო: სანამ ბატონი სტეფანოვი იქ იყო, არავინ დაბრუნდა. რაკი აჭარიდამ გადაიყვანეს, ხალხმა დაიწყა დაბრუნება.

ჩვენ დარწმუნებული ვართ, ბათუმის ოკრუგში რომ ბრიგოლ ბურიელი დარჩენილიყო, არც ხალხი გადავიდოდა და არც ის არეულობა და ფირალობა იქნებოდა, რომელიც ამის შემდეგ იყო. შესანიშნავია ის გარემოება, რომ სანამ ბრიგოლ ბურიელი უფროსად იყო ბათუმში, არავინ გავიდა ოსმალეთში და ორიოდ ფირალს გარდა, (რომლისთანავე ყველგან მოიპოვებინა, თვით თფილისის მახრაშიაც), სრული მშვიდობა იყო იმოდენა მხნეობა, საქმიანობა, და გავლენა ჰქონდა ხალხში, რომ ხალხი „ბატონ ბრიგოლს“, ბატონ „მამას“ უწოდებდნენ. ის იყო პატიოსანი მოხელე, თავისის თანამდებობის აღმასრულებელი და გონიერი მკობელი.

იმისი—თუ რა რიგად შეუთვისოს ახალი შემოკრებულ ხალხი ახალს მმართველობასთან.

რაც შეეხება ოსურგეთის მაზრის უფროსს თავად ლადიანს, იმაზე „დროებაში“ ბევრი თქმულა და არც სადმე არის დაფარული... შური მიუტდეთ ხალხსა და ხომ მოგვხსენებთ: „ხმადეთისა—ხმა ერისაო“.

დღიური

„მოსკოვის უწყებებში“ სწვრია, რომ უშაღლეს მმართველობას მიუღია ასარჩევლად შუამდგომლობა ქაჯასის კეთილშობილთაგან, მოკლებულ გიქმნას თფილისისა და ქუთაისის გუბერნიებში ცენზი ადგილ მამულებზედ, ამორჩევებზედ ხმის უფლების მიღებისათვის. მოგვხსენებთ, რომ თავად-აზნაურის არჩევებზედ იმ მემამულეთ არა აქვთ ხოლმე კენჭი, ხმა, რომელნიც 500 დესიატ. მიწის მფლობელნი არ არიან.

ბაქოს გზამ ერთობ აღრე გვესუსტა, თუ მართალია ის ხმები, რომელიც ბაქოს გაზ. „ქასპიამ“ მოგვიტანა. ადვარლის სტანციის მახლობ ბაქოს რკინის გზაზედ, ათი ევრსის სიგრძეზედ ამ წინა ხანებში მოსულმა წვიმებმა წარეცხეს რელსებიო, რის გამოც მატარებელი აღარ მოქმედებს დროებით თფილისისა და ბაქოს შუაო. ალაგობრ ნიაღვარს კაცის სიმაღლემდე ნარეგები გაუთხრიაო.

ბუშინ მოვიყვანეთ „შრომიდან“ შენიშვნა, რომ ბათუმის რკინის გზის დაუსრულებლობა ყოველ მნახველს აკვირებდნენ, მაშინ როდესაც ბაქომდი, მეტს მანძილზე ეცე მსწრაფლ გაიყვანეს გზაო. არა, ბატონო, ისე გვიან იმეუშაონ და ერთგულად ისაჯობია, ვინემ შემდეგში ყოველმა წვიმიანობამ წალეკოს და ათასი შე-

კეთებ-შემოკრებმა მოუნდეს ყოველ წამში.

სამშაბათს, 14 ენკენისთვის თფილისის რეალურს სასწავლებელში იქნება წლიური აქტი. მმართველობა სასწავლებლისა სთხოვს განათლების წარმატების მოსურნე პირთა დაესწრონ ამ დღესასწაულზე ხსენებულის სასწავლებლისა.

ბათომიდან გვეწერენ, რომ ქალაქის უფროსს ბ. ბერსს ამ დღებში ღამე დაეცნენო მოსაკლავად თავადი პ. მ—ვი რამდენიმე ავაზაკით, მაგრამ რადგანაც ერთს პირს ვაეცა ამათი მოქმედება, ბ. ბერსს წინაღვე მოემზადებინა ხალხი და პ. მ—ვი ამხანაგებით დაიჭირესო.

ბურიდგან ვეატყობინებენ, რომ ბევრი უწყსოება ხდება ავაზაკების დაჭერის დროს, რადგანაც ზოგი ერთების დაბეზლება და დაჭერა მარტო ჯიბრის შედეგიაო.

უკეთუ გული ვისმე ვიზედმე ეღრინება და ამ გაჯავრებულს გაეღენა აქეს საზოგადოებაზედ მის მოწინააღმდეგეს თავის თავის იმედი გადაწყვეტილი უნდა ჰქონდესო.

ამ წინახანებში მოკლული ნაკადის თაობაზედ კიდევ ახალი პირი, ნათესავი მოკლულისა, დაიჭირეს, რადგანაც მკვლელობა გამოაცხადა, რომ ამისი მოსყიდული ვიყავიო და იმისთვის მოვკალიო. მ. ღ—ანს კი, რომელზედაც პირველად დაუჩვენა, როგორც მომსყიდველად, ენლა ამბობს—არავითარი მონაწილეობა არ მიუღიაო(?).

შოთილამ გვეწერენ: „ამ მოკლეს ხანში გვესტუმრა თოთელებს ერთი პეტრებურღელი ექიმი—გვარად დიუნკანი. შოთელებმა

რაკი შეიტყეს, რომ ეს დიდი სახელოვანი ექიმი, მოსწვენება აღადგინენ, დილიდამ სალაშქროდისინ აუარებელი ხალხი ეხვევა. ექიმიც დიდს ყურადღებით არჩევს ავადმყოფობას და არც არავის რასმესა სთხოვს ჯერჯერობით. სთქვა რომ ქაჯასიაში უნდა დაეცახელოო და სამკურნალო გაღებაცა მსურს აქაო“.

წერილი რედაქტორთან.

ბ-ნო რედაქტორო! რამდენიმე სიტყვა მინდა მოეახსენო „დროების“ მკითხველებს შესახებ იმ წერილისა, რომელიც დაბეჭდილია ჩვენთვის უჩინო ავტორისაგან ამ გაზეთის მე-188

№-ში, შესახებ კერძო პირებისაგან სასწავლებლების გამართვისა ჩვენს ქალაქში.

შველა კეთილ-მოღვაწე პირთ შორის ეს აზრიც არის მჭიდროდ გამჯდარი: ყოველი საზოგადო სენის აღმოსაფხვრელად აშკარად იხმარებოდეს ღირსეული და ყველასაგან მიღებული საშუალება და იარაღი. ამასვე მოითხოვს პატიოსნებაც...

მხლა გავარჩიოთ ზემოხსენებული წერილი და გამოვიკვლიოთ—რამდენად ასრულებს ამ ქემშარიტებას იმის შემთხვევითი.

„ამ უკანასკნელ ხანებში,—ამბობს ბ-ნი უჩინარი ავტორი,—ჩვენს ქალაქში ერთობ გავრცელდა სსვა-და-სსვა გვარი კერძო სასწავლებლები. უმეტეს წილად ამ სასწავლებლების დამაარსებელნი არიან აქაურ სასქელმწიფო სასწავლებლების მასწავლებლები... მაგრამ, რადგან ამთ ნება არა აქვთ ამ გვარის სასწავლებლების დაარსებისა, ერთმანეთ შორის ადგენენ წესს და სხვისი სასქელით, თვითმთავრს სოღმე ჯერ პირველ ორ-სამ კლასში ვერ მოახერხა. ის იცნობდა ბირგოლას, იმის გაუმაძღრობას და თვალ-ხარბობას სამხლევარი არ ჰქონდა და ენლა თითქმის საცხოვრებელს აძლევდნენ და ის-კი უარზედ იდგა! მაშ რა უნდოდა ამ მოძქის მოლატეს? რისთვის დასჭირდა ეს მწყემსი, რომლის თავის დაკვრაზედ კვლამ დროს პასუხსაც არ აღირსებდა და ენლა-კი ერთბაშად ძმობა და მეგობრობა მოეწაღნა? ის ირეოდა ამ აზრებში და პასუხი ვერც თავის თავისათვის მიეცა და ვერც სტუმრისთვის. — შოთლაუ! შენ განთქმული სარქალი ხარ, თემობაში გამოჩენილი... რაისთვი გიჭირდების პასუხი. — სხო დრო მოვიდა ბირგოლაში, სხო დრო!.. შუინ რომ ყოფილიყო ეს ანბავი თემს შევეყრიდი იმათთან ვიჩიილებდი და რაისაც ისინი იტყოდნენ იმას დავადგებოდი... მაგრამ ენლა სამართალი აღარაა, დანდობა განქრა, ძმა ძმას ველარ ენდობის. — შუინ რაი იყო?.. მხლა სულ „საგანის კანონით“ არის. დლოცა

— მე შენი გაცნობა მეწადის, „ოჩხარი“ რად მინდა *)?

მეცხვარემ გაკვირებებით შეხედა.

— ჩემი გაცნობა?... მე რაი ისეთი კაცი ვარ, რომ ჩემი გაცნობა მოგეწადოს?..

— სხო არც რა, ღეთის მადლმა. შენი გაცნობა და შენი ძმობა.

— ჩემი ძმობა რაში გეკადრების, მე ერთი მეცხვარე, გაუთლელი მთის კაცი და შენ კი ხემწიფის სამსახურისა!

— აი რაისთვის, ყური მომივდე! შთხრა იმან და თვალი მოაელო იქ მყოფს ხალხს, თითქოს იმათ დასწრებით ლაპარაკს ერიდებოდა.

მწყემსი მიხედა და უთხრა:

— მითხარ რაიც ვინდა, მე მაგათთან დასარიდები არა მაქვს.

— ჩემი საქმე ისეთია, რომ სხვასთან ვერ გეჭყვი.

*) მთაში ხეკულებათა აქვსთ, მსურველი მავა მეცხვარეებში და ითხოვს ცხვარს, ისინიც მოუგრძევენ და მისცემენ. ამ გვარად ცხვრის მოგრძეებას ქეკანს „ოჩხარი“.

— მაშ კარგი გავიდეთ იქით.—შაბა-სუბა მწყემსმა და წამოღვა.

ისინი გავიდნენ ცალკე და ისე მოშორებით დასხდნენ, რომ იმათი ხმა ამხანაგებს ვეღარ მისწვდებოდა.

— შიოლაუ, დაიწყა ბირგოლამ.— შენც ხომ იცი, რომ ამ მთას სახემწიფოთ გედავებინა?

— ჰაი, ჰაი, რომ ვიცი!

— ისიც იცი, რომ ჩამორთმევას გიპირობენ?

— ბეიპირობენ, მაგრამ გავწყდებით, ღეთის მადლმა, და არც ვის არ დავანებებთ.

— რაი თვი, რაისთვი?—სიჩქარით უპასუხა ბირგოლამ.—რაისთვი უნდა გასწყდეთ?

— იმისთვი, რომ ჩვენს მამას სქე-რია ეს მთა და ჩვენს პაპას, საიდგან მოვიდა აქ სახემწიფო აღაგი?

— მაგას ვილა არჩევს, ბედშაო!.. მოინდომებენ, წავართმევენ.

— სოცხლებს?... არა მგონია!

— რაი გამოვა თქვენის სიკვდი-ლით?

— რაიც უნდა გამოვიდეს, მოვის-

ვენებთ მაინც. თუ ეგ მთა წავგართვებს, ღეთის მადლმა აღარ გვეცხოვრების,—ისევე სიკვდილი სჯობია.

— მე რომ ისე გაგირიგოთ, რომ თქვენვე დაგრჩესთ?—ცოტა სიჩუმის შემდეგ წყნარა და გარკვევით უთხრა ბირგოლამ და დაუწყა ყურება.

— შენა?

— ჰო, მე.

— თუ-კი მაგათ შარს მოგვაშორებ, ღმერთს არ მოეტყუების, რასაც დაგვისახელებთ იმით გემსახურებით.

— მაშ კარგი, არ დაივიწყა შენი სიტყვა.

— რაი დამაიწყებს?

— მე შენ გაგირიგებ მაგ საქმეს, მხოლოდ შენც სამაგიერო უნდა გადმიხალო.

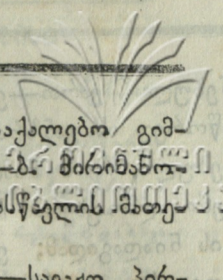
— აი ეს „ცხოვრანი“ მყავს და თუგინდ შუაზედ გავიყოფ.

— მე „ცხოვრი“ არ მინდა „ძოლანვე“ გითხარ.

— მა რაი გინდა, რაი გვაქვს შენი მოსაწონი.

— ძმობა, მეგობრობა!

მწყემსმა წყნარად შეხედა და პა-

შემდეგ უზრუნველყავს და გიმ-
სხვისი ფიქრის აცხადებს ამ
სასწავლებელში ეს და ეს პირები იქნე-
ნან მასწავლებლებია.
შემდეგ ბ-ნი უჩინარი ავტორი ოხუნ-
ობით გააგრძელებს:
„სხადია, თუ რა მიზანი აქვს, რა საზო-
გადოებრივი მიზანი განსაზღვრავს!“
და, კეშმარიტია, რომ ამ უკანას-
კარს ხანებში ერთობ გაგრძელდა
ეს ქაღალდი უფრო გვიან კერძო
სასწავლებლები. როგორც უფრო
სასწავლებელს ჩვენს ცოდვილს დე-
დასწავლეს—ამ „გაგრძელებასაც“ აქვს
სიხშირე. ამის ახსნაც შეგვიძ-
ლია ორივეს ერთად, ბ-ნი უჩინარო
ავტორი: სიხშირე დარღვევებუ-
ლი საწავლის სურვილი ჩვენი საზო-
გადოებისა არ გამოყოფილდება იმ ორი
მიზეზად „სახელმწიფო“ სასწავლებ-
ლებით, რომელნიც სახელ-განთქმულ-
ნი არიან ჩვენს ქალაქში და ეს მოე-
წონა უნდა იყოს კიდევ ამის მიზეზი,
შეთანხმებით.
უნდა იყოს—თქო, ვამბობ—ამას ჩემ-
თქვენც მიმხედარი ხართ, ბ-ნი
ავტორი, რისთვისაც ვამ-
ბობ ვერც საეჭვოდ: უმრავლესი ნა-
წარმო კერძო სასწავლებლებისა და
სიხშირისა სარგებლობს ეხლანდ-
ის საზოგადო მოთხოვნისა, რომ
ავტორი „საქალაქო ასწავლარ“,
საკვირველია, ჩვენი უნივერსიტე-
ტისაგან ილაჯ გაწყვეტილი თავად-
სურობის ჯიბას. მაგალითების მო-
ძებნად შორს წასვლა არ მოგიწი-
ვს არც მე და არც თქვენ. მხო-
ლოდ ერთილა მაკვირვებს: რამ გაი-
წილა რომ უნდა მოგიფიქრიათ ამ
სიხშირე (ერთი?) აზრის გამოთქმა?
რომ, რომ დღემდის არ გქონდესთ
სწავლის ეს საზოგადო სენი. იქ-
ნაგან გაიძულათ უნდა კალმის
ქვეშ, რომ წელს კერძო სასწავლებ-
ლებს რიცხვს ერთი კიდევ მივმატა?

შთუოდ, რადგანაც თქვენ თვითონ
ამბობთ, რომ „ჩაქურდ სახელმწიფო სას-
წავლებლების მასწავლებლები“, თუმცა
ნება ანა აქვთ სასწავლებლების დაარ-
სებასა, მაგრამ „სხვისი სახელით მანდ
აასწავლებო“.
და მარტო წელს მოგვლიათ სურ-
ვილი გააფრთხილოთ მშობლები და
უთხრათ, რომ თქვენი შედეგები ამ
სასწავლებელში კი არა—კერძო პი-
რებისაგან დაარსებულ პანსიონებში
მიიყვანეთ, რადგანაც იქ არც ქრთა-
მი და არც მიდგომ-მოდგომა არ იქ-
ნება. ეს გენებასთ დღეს გვიტხრათ
განა? თუ ეს აზრი არა, მაშ რამ გაი-
ძულათ, ბ. უჩინარო ავტორი, ზემო
ამოწერილი სიტყვები გეხმარათ? ნუ
თუ, თქვენის ფიქრით, ნება ანა აქვთ
„სახელმწიფო“ სასწავლებლების მას-
წავლებლებს კერძო სასწავლებლების
განხილვა? დაფიქრით რას ამბობთ!
„სხადია, თუ რა მიზანი აქვს, რა
სარჩული ამ გვარს განსაზღვრავს!“
ამ უკანასკნელი ორი-სამი თვის
გაზეთები რა-და-რა ნაირი წოდების
და ღირსების სასწავლებლების და
პანსიონების განცხადებებით არ იყო
გაქრებული! ამით შორის მხო-
ლოდ ერთი ეიპოვეთ ჩვენ ისეთი
განცხადება, სადაც სწავლა-განათლე-
ბის საქმე არის რამოდენიმე საბატო
პირთ ხელში. ეს განსაზღვრავს, ბ. უჩი-
ნარო ავტორი, ბ. მირიანოვის პრო-
გიმნაზია, რომელიც წელს დაარსდა,
როგორც ესთქვი, ზემოხსენებულ პირ-
თა მოღვაწეობით. იქნება თქვენ გე-
ნებასთ თქვენი წერილი ამ სასწავლე-
ბელს მიჰმართოთ? არა მგონია. ამ
შემთხვევაში, ეს რომ ესე იყოს, ცხა-
დია, დანარჩენი კერძო სასწავლებლე-
ბის პატრონები ამისათვის დიდ მად-
ლობას შემოგწირავენ და ეს ხომ
მე რომ მკითხოთ, საშინელი უსა-
მართლობა იქნებოდა თქვენის მხრით.
ამის მიზეზსაც მოგახსენებთ.
— როცა გესტუმრების შემატყობი-
ნე მეთქი...
— სტუმარს უღალატა, პურმარი-
ლი ვემა?.. რას მესაუბრები ბირგო-
ლაისი?
— რაია, რისა გეშინის?
— სუ!.. აღარ გაიმეორა!—წარბებ
შეკუმუნებით წარმოსთქვა შიოლაში.—
შენ იძახი საქმეს გაგირიგებო, ძალიან
კარგი—გაარიგე და დასახელი გასა-
მრჯელოდ რამდენი ცხოვარი გინდა,
თუ ცხოვარი არ გინდა—ფული სთქვი
და სტუმრის ღალატი-კი არ შეიძ-
ლებს.
— შენ იცი. მე იაგოს დაქერის
მეტი არა მინდარა.
— აბა მაშ ვერ მოგატყუებ. თუ
იაგო მესტუმრა, პური და მარილი
გატეხა ჩემთან, იმას ველარ ვილა-
ტებს.
— მაშ ის მინც მითხარ, სადა
ეხლა?
— ღმერთს არ მოეტყუების, არ
ვიცი და თუნდა ვიცოდე კიდევ არ
გეტყობი.
— რისთვის არა, რისთვის?

მინ არ იცის რა საშუალებას არ
ხმარობენ ზოგიერთი კერძო სასწავ-
ლებლების პატრონები, რომ რო-
გორმე თავიანთი „ნახელოვებ“ გა-
ტარონ „სახელმწიფო“ სასწავლებ-
ლებში. დადგება თუ არა მარიამო-
ბისთვის ბოლო, როცა საზოგადო
ეკსპენიები იწყება ხოლმე, დაიწყება
ამ „ზატრანების“ ალილოსავით ჩამო-
ტარება „ყველა სახელმწიფო სასწავ-
ლებლებში. არის ამათი ერთი ხვეწ-
ნა-ვედრება იქნება როგორმე „ნახე-
ლოვებს“ თავი შეაყოფინონ სადმე.
მაგრამ—გაიხედავთ საწყალი ყმაწვი-
ლები ერთი სასწავლებლიდან მეორე-
ში თხეხავით მიირეკებიან და ბო-
ლოს, იქნება, ვერც მიხედენ სადმე;
ანა და, თუ მოხვდებიან—სრულებით
სხვა ადგილას, სადაც ფიქრათაც არ
ჰქონია საწყალთ შესვლა. ამის მაგა-
ლითები ბლომადა გვაქვს და თუ სა-
ჭირო იქნება—მზადა ვართ საქვეყნოდ
გამოვამქლამნოთ.
ამ პატრონების“ ყოველ-გვარ უსა-
მართლობის განჩინებას რომ შეეუდ-
გეთ—შორს წავალთ, პაწაწაუბა გა-
ზეთის ადგილიც არ გვაძლევს ამის
ნებას, მაგრამ ამას კი ვიტყვი, რომ
მხოლოდ ეს წყობილება და უსამარ-
თლობა კერძო სასწავლებლების უმ-
რავლესი ნაწილისა განსაზღვრავს მი-
ზეზი, რომელმაც დაჰბადა ოთხი კა-
ცის მეცადინეობით ზემოხსენებული
ბ. მირიანოვის სახელობით კერძო
სასწავლებელი. აქ რომ ფულის ინ-
ტერესი არა აქვთ ამათ დამარსებ-
ლებს უწინარესად სახეში—ეს ცხადია
ყველასათვის, თუ მხედველობაში მი-
ვიღებთ ამ ახალი სასწავლებლის მდგო-
მარობის, იქ მოსწავლეთ რიცხვს და,
კიდევ უმჯობესი,—ამ მოთავეთ მა-
ტერიალურ შეძლებას. მხარა დავა-
სახელოთ ეს პირნი, რომ ყველა
დარწმუნდეს ამათი პატრონურ განძ-
რახებაში.
— იმისთვის, რომ იაგო ყველგან
განთქმულია, ყველას საყვარელი, შენ-
კი ურჯულოებს უნდა მისცე ხელში...
შენთვის რომ დაეშავებინა რამე, რო-
გორც მეზობელი, ვეცდებოდი მომე-
რიგებინე. მაგრამ შენთვის იმას არა
დაუშავებია; ეშმაკის მუშა გამხდარ-
ხარ და მეზობელს დასაქერად დაზ-
ღევ.
— შიოლაუ! ნაჩაღნიკს ვერე აქვს
ჩაგონებული, რომ იაგო შენთან იმა-
ლება, შენთან დიდას.
— რაი საკვირველია, რომ აქ და-
დიოდეს. იაგო ჩემი მოძმეა, ჩემი მე-
ზობელი... იმას შარსა სდებენ, ტყუ-
ილ უბრალოდ აწავლებენ და რაი
საკვირველი იქნებოდა, რომ დამემა-
ლა.
— ნუ შიოლავე, აგრე ნუ, თორე
დაგლუზენ, დაგანელებენ...
— რაი უნდა მიყონ, თუ სტუმ-
რად მეწვია ვინმე, ვერ უღალატებ!
— ბაფთხილი!
— რაილა გაეფთხილდენ?.. მამული
აღარ შემარჩინეს და საცხოვრებელი!

ა) ბ. ბრენიოვი—საქალაქო გიმ-
ნაზის მასწავლებელი—ბ. მირიანო-
ვის სასწავლებელში მასწავლის მასწავ-
ლებლობას.
ბ) ბ. მარტინოვი—საფაქო პირ-
ველი გიმნაზის მასწავლებელი—აქ
ასწავლის ძველ ენებს.
ბ) ბ. ბოროდენსკი—სამასწავლებ-
ლო ინსტიტუტის მასწავლებელი—აქ
ასწავლის რუსულ ენას.
და დ) ბ. ი. ბამყრელიძე—საფაქო
მეორე გიმნაზის მასწავლებელი—აქ
ასწავლის მათემატიკას, გეოგრაფიას
და ქართულ ენას.
ამ პირებმა თავიანთი ცალკე გა-
ნარკები შეაძვირეს შეძლებისა მებრ,
რომ ამ კერძო სასწავლებელში მო-
ასწრონ საქმის გაკეთება და უთუოდ
დიდი-დილობით, სადილობადის, რო-
მელსაც მოითხოვს თვითონ ყმაწვი-
ლების ბუნებაც. სხადია, რომ მათი
შრომა კეთილ განზრახულია და თქვენ,
ბ. უჩინარო ავტორი, გამოჩინებულ-
ლიხარათ ამათხე და ისეც მარტო
„ენა ლიკლიკით.“
მე თანახმა ვარ თქვენი, რომ „ორ-
სამ კვირაობით“ შეუძლებელია მოამ-
ზადოს ვინმე „ყოფილად უმეცრად ყმა-
წვილი“ და „ის ფული რომელიც მათ
ეძლევათ მშობლებსაგან, — უფრო
ქრთამის მათთვის ვინმე, შრამის ფა-
სი“—ეგ ხომ ყველასთვის ცხადია და
იქვი არ არის, რომ ამ გვარების ჩამ-
დენი უნდა იდევნებოდეს ჩვენი ცხოვ-
რებიდან, უნდა იდევნებოდეს მისთვის,
რომ ამხვედ უფრო მეტი უსინდისო
გლეჯა სხვისი ჯიბისა—ყოფილად შეუძ-
ლებელია. თქვენ რომ მართლაც ამ
გვარ პირებს სდევნიდეთ თქვენს წე-
რილში—მე ხვასაც არ ამოვიღებდი,
მაგრამ განძრახვა თქვენი სულ სხვა
არის, როგორც გეტყობათ.
თქვენი წერილი მიმართულია პირ-
და-პირ ბ. მირიანოვის სასწავლებელ-
ზე და ეს არის, რომ გვაკვირვებს
ჩვენ მაშინ როდესაც ჩვენ დარწმუ-
ნებულნი ვართ მოლაპატრედაც უნდა
გამხადან?
— ბადაწყვეტილია, არ გვიშველი,
რაღა?
— არა!
— მაშ დიანბეგთან უნდა წამოხვი-
დე.
— რისთვის?
— მერე მაქვს დაბარებული... ჩა-
მოდი თავად მოვლაპარაკე.
— არ წამოვალ!—ცოტა ფიქრს
შემდეგ უპასუხა შიოლაში და ამ სი-
ტყუებს შემდეგ ის წამოაღა და გაე-
მართა ცხერის შინისაკენ, სადაც ეს
არის ეხლა სადილი ჭამეს.
ბირგოლა, რომელმაც აღარ იცო-
და, რითი მოემხრო ეს ძალია მქონე-
ბელი მეცხვარე, უკან გამოაღა. იმან
გარდაწყვიტა, რომ რითიც იქნებოდა
გადაეხადა შიოლასთვის ამ გვარი სი-
ჯიუტე.
ს. მახსუბაძიქე
(გაგრძელება)

ნებული ვართ—ეს სასწავლებელი სწორედ იმ განზრახვით არის დაარსებული, რომ ნამდვილი საზოგადოებრივი აღმოფხვრას ჩვენი საზოგადოების ნიადაგიდან; ეს სენი განლაგებულ ზოგიერთ პირებისაგან არა საქები სარგებლობა ეტლანდელის საზოგადო მოთხოვნით სწავლა-განათლები სურვილია.

ჩემი ვალი იყო, როგორც ამ საქმის ახლო მცოდნე პარისა, მეთქვა; რისიც თქმა მინდოდა, რადგანაც მეტი უსამართლობა (მეტი რომ არა ვსტყვით) იქნებოდა უსაფუძვლოდ კეთილ-განზრახულ საქმის ჩაფუშვა. ის არ ემარა, რომ ამ საქმის დაწყებით ზოგიერთებს „საქალაქო“ მოაკლდება და მოდი ერთი უსარმოთო. არა. საჭიროა საზოგადო სენზედ პირდაპირ უფარდოდ დასახელებით მიუთითო, უჩვენო ბუდე, სადაც ბინადრობს „თქვენგან ნახსენები ოსტატების (დურგლებია თუ?) ოინები“.

დამეთანხმეთ, ეს უფრო პატრიონური იარაღია და, ამის გარდა, არა ერთი ათი და ასი მშობელი შემოგწირავთ მადლობას.

ს. ლუქაძე.

11 ენკენისთვე.

თფილისის სამკურნალო

ავათმეფობი მიიღესან დილის რვა საათიდან თორმეტ საათამდის.

მ. შაბათს განაღვიბი და ლისიცი—შინაგან ავათმეფობისა; კელდიში სიფილისტიკური და სირურგიული ავათმეფობისა; ბასურტოვი—ბუბიაზის, ქაღების და ყმაწვილების ავათმეფობისა; ბაბაევი—მარღების სისუსტის და შინაგან ავათმეფობისა.

სამ შაბათს მინკვიინი—სირურგიული ავათმეფობისა; ლისიცი—შინაგან ავათმეფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავათმეფობისა; ბასურტოვი—ბუბიაზის, ქაღების და ყმაწვილების ავათმეფობისა; ბაბაევი—მარღების სისუსტის ავათმეფობისა.

მ. შაბათს ლისიცი და მინკვიინი—შინაგან ავათმეფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავათმეფობისა; ბასურტოვი—ბუბიაზის, ქაღების და ყმაწვილების ავათმეფობისა; ბაბაევი—მარღების სისუსტის ავათმეფობისა.

სუთ შაბათს ლისიცი—შინაგან ავათმეფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავათმეფობისა; ბასურტოვი—ბუბიაზის, ქაღების და ყმაწვილების ავათმეფობისა; ბაბაევი—მარღების სისუსტის ავათმეფობისა.

ზარასკევს მინკვიინი—სირურგიული ავათმეფობისა; ლისიცი, მინკვიინი და დანიელ-ბუგოვი—შინაგან ავათმეფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავათმეფობისა; ბასურტოვი—ბუბიაზის, ქაღების და ყმაწვილების ავათმეფობისა; ბაბაევი—მარღების სისუსტის ავათმეფობისა.

შაბათს ლისიცი—შინაგან ავათმეფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავათმეფობისა; ბასურტოვი—ბუბიაზის, ქაღების და ყმაწვილების ავათმეფობისა; ბაბაევი—მარღების სისუსტის ავათმეფობისა.

განცხადებანი

თფილისის ქალაქის გამგეობა ამით საყოველთაოდ აცნობებს რომ 7 ენკენის გამგეობის სადგომში მულამ დღეობით დილის 9 საათ. ნაშუადღეის 2 საათ. შეიძლება ხილვა ქალაქის ხმოსანთა სიისა ოთხის წლისა 1883—1886 წ. პირნი, რომელნიც შეცდომით არიან მოყენილი ამ სიაში ანა და სულ გამოტყვებულნი არიან, შეუძლიან თავიანთი მოსაზრებანი გამგეობაში 7-ამ 21 ენკენისთვემდის. ეს მოსაზრებანი შემდეგში წასდგინება ქალ. ჩხევის. (3—1)

გამოვიდა და ისეიდება შემოკლებული სამართალის ისტორია

შედგენილი მამსაშვილი-ცამცივის მიერ ექვთიმე ხელაძის სტამბაში ღარისმედიკოსის ქუჩაზე ქაშეთის კვლეისის შენობაში ფასი 70 კაპ. (5—1)

პირველ სარიპაკაზე დამკრეული ტფილისის რუსული ოპერისა

გ. ს. სალინი აძლევს გაკეთილებს სკრიპკაზე. მისი ნახვა შეიძლება 5 საათიდან 7 საათამდე სალამოისა. ბალაიის პროსპექტზე ტრეგულოვის სახლში № 1 ეზოში. იქვე ისეიდება სკრიპკა რუდეერის ხელობისა 500 მანეთად. (3—2)

ღირსეულს და ბანათლევულს

ოჯახში მიიღებენ ქალებს საქალბო სასწავლებლებში მოსამზადებლად. პირობების შეტყობა შეიძლება მორში, ბატ. დირექტორ სემენოვის ოჯახში. (10—2)

დაიბეჭდა და ისეიდება ბრ. ჩარკვიანის ქართული წიგნის მალაზიაში

ქრობა

თსუ. ნ. ნიკოლაძის გამოცემული წ. ჭიჭინაძისაგან ფასი 15 კაპ.

მალაზია

სალიანის თევზეულისა

უცხადებს საზოგადოებს, რომ მან ახლად მიიღო სალიანში მარტში დაჭერილი თევზეული საგანგებოდ მომზადებული და ისეიდება წიგნიდან და ვარტიითაც. აქვე ისეიდება ყოველ დღე მონაწილე თევზეული. მალაზია იმეფება თამამოვის ქარვასლის ქვეშ. (12—12)

დაიბეჭდა და ისეიდება გრ. ჩარკვიანის ქართული წიგნის მალაზიაში

სახსოვარი

ბატონიშვილის ალექსანდრეს-მის ირავლის კარდაცვალებაზე.

შეკრებილი და გამოცემული წ. ჭიჭინაძისაგან ფასი სუთი შაური.

მართველ მალაზიისაგან ნათარგმნი მოთხრობანი

წიგნი მეორე.

ისეიდება ტფილისში: შევერდოვთან, ჩარკვიანთან და ბრიკტოროვის წიგნის მალაზიაში (ბალის პირ-და-პირ).

მუთისში: ჭიჭინაძის და ნიკოლაძის მალაზიაში.

გორში: მ. ტერესელიძესთან.

დაიბეჭდა და გამოვიდა ახალი სომხური წიგნი

მწვემის სტერილი

ლემსაგი, სიმღერაგი და ზღაპრები

ცნობის-მოყვარე ყრმათათვის სკოლაში და შინ საკითხავად აღაიანდისა გამოცემა გ. მ. შვერდოვის გასეთის საცენტოსა. ფასი ერთი აბაზი (10—10)

დაიბეჭდა და ისეიდება ბრ. ჩარკვიანის ქართული წიგნის მალაზიაში

გაგულის

საერთო მფლობელობაზე თხზულება

ანტონ შურცელაძისა გამოცემული ზაქარ ჭიჭინაძისაგან. ფასი თითო წიგნისა ერთი აბაზი

დაიბეჭდა, გამოვიდა და ისეიდება თფილისის წიგნის მალაზიაში

იხილვა

თფილისის წიგნის მალაზიაში ახლო-გამოსული რუსულს ენაზე წიგნი.

Грузинскія крестьянскія грамоты, крѣпостные и судебные акты, грамоты и письма грузинскихъ и персидскихъ царственныхъ особъ. (Материалы для исторіи древней Грузии).

сост. Д. П. Пурцеладзе. მუთისში ისეიდება ჭიჭინაძის მალაზიაში.

ფასი ერთი მანეთი

ბაძინა

საკვებაგ ხორავეულებთან, რომელნიც იყიდებიან თფილისის ბაზრებში, და დატარებთ 1 სეკტემბრამდე 1 ოკტომბრამდის.

მამომცხვარი პური: ხორბლის ფქვილის პირველის ხარისხის—1 გირ. 5 კ. მეორის „ —1 გირ. 3 1/2 მესამის „ —1 გირ. —

მამომცხვარი თორნეში მამომცხვარი: პირველის ხარისხის—1 გირ. 5 1/2 მეორის „ —1 გირ. 4 კ. ჭვარის-მამის პური:

პირველ ხარის. ლავაში 1 გირ. 6 კ. მეორის „ —1 გირ. 5 კ. მესამის „ —1 გირ. 4 1/2 ძროხის ხორცი:

პირველის ხარისხის —1 გირ. 8 კ. მეორის „ —1 გირ. 7 კ. სუკი — — —1 გირ. 14 კ. სვების ხორცი — 1 გირ. 9 კ.

ლორის ხორცი: პირველი ხარისხის —1 გირ. — კ. მეორის „ —1 გირ. — კ.

გამოვიდა ცალკე წიგნათ

სამ შობლო!

იხილვა შავარდოვის საგანბოში. ფასი 60 კაპ. (20—20)

გილიოზგრაფიული განცხადება.

გუნების პარი, ანუ ყრმათათვის საკითხავი წიგნი უმცროსს კლასებში სასმარებელი, შედგენილი ი. გოგებაშვილისაგან, დაიბეჭდა მეოთხე შეცვლილი გამოცემა და ისეიდება გრიჭოვის წიგნის მალაზიაში, გუკიის სიდის ყურთან. ფასი თხუთმეტი შაური. სასწავლებლებს და კერძო პირებს, რომელნიც იყიდებიან ხაღდს ფულზედ ერთად თხუთმეტს კგზემზღიარისა, ანუ მომეტეულსა, დაეთმება ეგზემპლარის თოთხმეტ შაურად; ვინც ოც-და-ათს ეგზემპლარის იყიდის, წიგნი მიეცემა ცამეტ შაურად; უდისათვის უნდა დაემატოს სამი შაური.

პარტა სამართალისი, მეორე შეცვებული გამოცემა; ისეიდება იმავე მალაზიაში. ფასი სამი აბაზი; ვინც ათს ეგზემპლარის იყიდის, ვარტა მიეცემა თერთმეტ შაურად, ოცი ეგზემპლარის მიეცემა—ათს შაურად.